

elkaar te praten. Hansje en Koentje keken elkaar verschrikt aan. Dat was een ramp!

‘Stilte alsjeblieft!’ riep de Hoofdkabouter. ‘Heeft iemand een idee hoe we aan eten kunnen komen?’ Hij keek de kring rond, maar niemand had een idee.

Ineens stak oom Pietertje zijn hand op. ‘Ik heb wel een idee,’ zei hij. ‘Die paddenstoelen uit mijn verhaal van gisteren zijn heel lekker! Dat heeft mijn opa verteld. En als we ze vinden, groeien we zo hard dat we alle wilde dieren de baas kunnen!’

De Hoofdkabouter keek bedenkelijk. ‘Als ze al bestaan, hoe wil je eraan komen? Zo’n lange tocht is te gevaarlijk.’ Hansje hoorde instemmend gemompel om zich heen. Het was waar; het was gevaarlijk en ze wisten niet eens waar het was!

Ineens stond oom Polleke op. ‘Ik ga wel,’ zei hij dapper. ‘Met warme kleding moet het wel lukken.’

‘Ik ga mee.’ Oom Pietertje stond ook op. Na hem stonden ook neef Woutertje en zijn vriend Siemme op.

‘Kom Hansje, wij gaan ook mee,’ fluisterde zijn vriend Koentje. Hansje schudde snel zijn hoofd. Nee, veel te gevaarlijk. Maar toen dacht hij aan hoe stoer iedereen hem zou vinden. Kieke vast ook. Dat was de leukste kabouter van allemaal. Vastberaden stond hij op.

‘Ik ga ook mee,’ hoorde hij zichzelf zeggen. Hij zag zijn

moeder kijken. Een blik van bezorgdheid, maar ook van trots.

‘Goed dan,’ zei de Hoofdkabouter. ‘Ik zal jullie de laatste restjes meegeven.’ Hansje keek aarzelend om zich heen. Waarom had hij nou gezegd dat hij ook mee wilde? Dit was een dom plan! Ineens zag hij Kieke staan tussen alle anderen. Ze zwaaide naar hem. Vastbesloten liep hij naar de groep avonturiers toe. Hij zou dit doen.

Eind van de ochtend vertrokken ze. Ze werden door iedereen uitgezwaaid.

Siemme, Woutertje, oom Pietertje, oom Polleke, Koentje en Hansje liepen stevig door.

Oom Pietertje praatte aan één stuk door. Over zijn opa, van wie hij het verhaal had gehoord, en de aanwijzingen die zijn opa daarbij gaf. ‘Alsmaar rechtdoor, tot de grote, oranje boom,’ herhaalde oom Pietertje. ‘Dan linksaf tot je langs het hart van het Grote Woud komt. Vervolgens rechtsaf en dan ben je er.’

‘Hoe zien ze er eigenlijk uit?’ vroeg Hansje voorzichtig.

‘Wit, paars, rood en blauw, eigenlijk alle kleuren van de regenboog,’ antwoordde oom Polleke. Hansje vroeg zich af welke kleuren een regenboog had. Hij had er nog nooit een gezien. Ze leefden midden in het bos en veel

zonlicht was er niet. Maar vragen deed hij niet. Hij wilde niet dom lijken voor zijn vrienden, neef en ooms. Die leken alles al te weten, want Siemme en Koentje praatten over welke kleur het mooiste was. Oom Polleke en oom Pietertje hadden ruzie over wie straks het grootste stukje paddenstoel mocht en Woutertje was diep in gedachten verzonken. Hansje zuchtte. Gezellig zou deze reis niet worden voor hem. Maar hij moest volhouden, voor Kieke.

